

Modulul 3. Rolul genului în bullying

**Co-funded by
the European Union**

Stereotipurile de gen joacă un rol semnificativ în comportamentele de bullying în rândul copiilor și adolescenților. Acest modul explorează modul în care normele de gen contribuie la bullying, oferă strategii pentru promovarea egalității de gen acasă și examinează legătura dintre bullyingul bazat pe gen și hărțuirea sexuală. Înțelegând aceste dinamici, părinții pot contribui la crearea unor medii mai sigure pentru copiii lor și la destrămarea stereotipurilor de gen dăunătoare care alimentează comportamentele de bullying.

Pe parcursul acestui modul, vom explora abordări practice pe care părinții le pot adopta pentru a contesta stereotipurile de gen, a utiliza un limbaj incluziv și a preveni escaladarea bullyingului bazat pe gen în hărțuire sexuală. Fiecare secțiune oferă exemple concrete și strategii acționabile care pot fi implementate acasă pentru a promova respectul, egalitatea și relațiile sănătoase.

Înțelegerea bullying-ului bazat pe gen

Agresiunea bazată pe gen reprezintă cea mai înaltă formă de agresiune experimentată de elevi, reprezentând 80% din bullying-ul școlar în SUA și depășind alte forme precum agresiunea legată de vârstă sau etnie. Consecințele pentru victime sunt severe, incluzând rate crescute de depresie, anxietate, retragere academică, performanțe școlare scăzute și ideea suicidară.

La baza agresiunii bazate pe gen stau normele de gen, care pot fi descrise ca "norme sociale care definesc acțiunile acceptabile și adecvate pentru femei și bărbați într-un anumit grup sau societate". Aceste așteptări construite social dictează cum ar trebui să se comporte și să se prezinte bărbații și femeile.

Norme de gen comune

"Fetele nu ar trebui să fie prea asertive, nu ar trebui să riposteze altora și trebuie să fie întotdeauna ordonate și prezentabile"

Așteptări dăunătoare

"Băieții nu trebuie să plângă, ar trebui să nu le placă activitățile 'feminine' precum arta sau literatura și să se concentreze pe sport sau alte 'interese masculine'"

Aceste reguli sociale larg acceptate, asociate cu masculinitatea și feminitatea, nu sunt adevărate în mod obiectiv sau universal aplicabile. Ele își au originea în principal în copilărie, fiind învățate de la părinți și familie apropiată, și sunt întărite prin canale societale precum mass-media și mediile școlare. Astfel de convingeri duc adesea la rezultate negative, în special sub forma agresiunii bazate pe gen.

Agresiunea bazată pe gen cuprinde comportamente amenințătoare și hărțuitoare bazate pe gen sau impunerea așteptărilor legate de rolurile de gen. Aceasta poate include hărțuirea sexuală, insultele, intimidarea, agresiunile și alte forme de agresiune referitoare la genul victimei. Presiunea pe care o simt copiii și adolescenții de a se conforma normelor sociale rigide privind masculinitatea și feminitatea conduce la aceste modele agresive de comportament.

Întrebare de reflecție: Vă puteți gândi la un eveniment în care ați judecat sau ați fost răutăcios cu o altă persoană pur și simplu pentru că nu se încadra în normele dumneavoastră tipice de gen?

Exemple reale de bullying bazat pe gen

Exemplul 1: băiatul care danseaza

Un băiat este tachinat zilnic pentru că le-a spus colegilor săi că ia lecții de dans după școală. Aceștia încep să-l strige cu nume precum "prințesa", batjocorindu-l pentru că face o activitate "feminină" și chiar îl apucă și-l învârt fizic ca o glumă răutăcioasă. Drept urmare, băiatul decide să renunțe la pasiunea sa pentru acest sport și devine anxios în legătură cu împărtășirea informațiilor personale cu alți oameni, până la punctul de a evita majoritatea interacțiunilor.

Exemplul 2: fata cu păr scurt

O fată care se simțea bine în pielea ei și cu părul ei scurt s-a mutat și a început să meargă la o școală nouă. Aici, spre surprinderea ei, colegii au început să-i spună băiat și să bârfească despre ea, ajungând chiar să facă postări pe Instagram despre "noul bărbat din clasă". Acest lucru a făcut-o să fie foarte anxioasă să meargă la școală, afectându-i sentimentele de stimă de sine și ridicând îngrijorări legate de imaginea corporală.

Aceste exemple ilustrează modul în care hărțuirea bazată pe gen operează în situații reale. Băieții pot fi hărțuiți pentru că sunt percepuți ca fiind mai slabi, mai artistici sau nu în mod tradițional masculini, în timp ce fetele pot întâmpina agresiuni pentru că nu se încadrează în standardele convenționale de aspect sau comportament. Impactul psihologic al unei astfel de hărțuiri poate fi profund, afectând stima de sine a copiilor, performanța academică și dezvoltarea socială.

Cauza fundamentală a acestor comportamente agresive este aplicarea rigidă a normelor de gen. Copiii care nu se conformează rolurilor de gen așteptate devin ținte, creând un ciclu în care atât victimele, cât și agresorii sunt prinși de stereotipuri dăunătoare. Înțelegerea acestei dinamici este primul pas către crearea unor medii mai incluzive, în care copiii se pot exprima autentic fără teama de ridiculizare sau hărțuire.

Strategii pentru părinți de a contesta stereotipurile de gen

Părinții joacă un rol crucial în destrămarea normelor de gen dăunătoare și în promovarea egalității acasă. Copiii înțeleg regulile ca cerințe obligatorii și pot fi mai puțin toleranți față de comportamentele de gen care nu corespund stereotipurilor cu care au fost crescuți - o problemă consolidată de reprezentarea de gen în manuale și mass-media.

Diversificați expunerea media

Introduceți copiilor cărți și materiale media care prezintă oameni în roluri ce nu se conformează rolurilor tradiționale de gen. Arătați femeii ca oameni de știință sau interesate de domeniile STEM și bărbați ca asistenți medicali sau îngrijitori angajați în activități tradițional feminine, cum ar fi gătitul.

Promovați implicarea tatălui

Tații ar trebui să participe activ la îngrijirea copiilor, ducându-i la controale medicale, monitorizând aportul nutrițional și angajându-se în comunicare bidirecțională. Acest lucru ajută la evitarea plasării sarcinii îngrijirii copiilor exclusiv pe umerii mamelor.

Încurajați participarea egală

Implicați copiii în mod egal în joc și în stimularea fizică și mentală. Aceste activități ar trebui să încurajeze inițiativa copiilor, sentimentul de auto-împuternicire și agenția, indiferent de gen.

Suțineți interesele nonconformiste

Angajați-vă în conversații semnificative cu copiii despre interesele lor, chiar și atunci când acestea nu se aliniază așteptărilor bazate pe gen. Arătați curiozitate și sprijin autentic pentru toate preocupările.

De exemplu, ați putea să le prezentați copiilor voștri jucătoare de fotbal profesioniste precum Megan Rapinoe pentru a diversifica sporturile de care sunt interesați. Ați putea să o învățați pe fiica voastră tâmplărie construind împreună o casuță pentru păsări sau să-l implicați pe fiul vostru în pregătirea cinei. Aceste activități ajută la spargerea barierelor artificiale create de stereotipurile de gen.

Studiile subliniază importanța taților în viața copiilor în legătură cu modul în care se formează stereotipurile de gen. Tații au o abilitate înnăscută de a se conecta și de a-și îngriji copiii - o experiență plină de satisfacții pentru ambele părți. Prin participarea activă în viața copiilor lor, tații pot contribui la contestarea rolurilor tradiționale de gen și pot oferi modele pozitive.

Impactul limbajului asupra stereotipurilor de gen

Limbajul este unul dintre cele mai puternice canale prin care stereotipurile de gen sunt transmise și consolidate. Deoarece o parte semnificativă a percepției stereotipurilor de gen la un copil provine de la părinți, înțelegerea modului în care limbajul perpetuează aceste stereotipuri este crucială. Acest lucru se întâmplă în principal prin repetarea stereotipurilor sau prin utilizarea unui limbaj genizat în conversațiile zilnice.

Expresii dăunătoare

"Nu plânge ca o fată!"

"Trebuie să văd medicul, este el aici?"

"Arată atât de musculoasă pentru o femeie"

Consolidarea stereotipurilor

"Fii bărbat și rezolvă asta!"

"Băieții sunt băieți"

"Doamnele drăguțe nu ripostează niciodată"

Auzind aceste expresii și sugestii implicite, mai ales de la părinți, copiii învață inconștient stereotipuri dăunătoare: că femeile nu pot fi puternice și de succes, că bărbații nu pot arăta vulnerabilitate, că este acceptabil ca băieții să se lupte sau ca fetele să fie invizibile și multe alte lecții dăunătoare.

Un alt mod în care limbajul afectează stereotipurile de gen este prin modul în care părinții atașează etichete acțiunilor copiilor lor. Cercetările arată că ideile femeilor sunt de șapte ori mai susceptibile de a fi etichetate drept „drăguțe” sau „frumoase” în comparație cu cele ale bărbaților, ale căror idei sunt numite „inovatoare” sau „curajoase”. Un astfel de limbaj descurajează fetele să-și exprime ideile și le diminuează semnificația.

Pentru băieți, compararea lor cu fetele atunci când își arată emoțiile, cu fraze precum „nu fi o fată”, învață două idei dăunătoare: fetele sunt slabe, iar băieții ar trebui să-și suprimă sentimentele. Aceste lecții creează o viziune falsă asupra rolurilor de gen, perpetuând stereotipuri care contribuie la rate mai mari de sinucidere la bărbați, stima de sine scăzută la fete, probleme de imagine corporală și limitarea alegerilor profesionale mai târziu în viață.

Ghid pentru părinți: utilizarea limbajului incluziv

Părinții pot modela un limbaj care nu este doar mai incluziv, ci și evită perpetuarea stereotipurilor de gen dăunătoare. Iată un ghid practic cu exemple despre cum să transformăm frazele comune de gen într-un limbaj mai susținător și incluziv.

În loc să spui...

- „Nu plânge ca o fată”
- „E puternică pentru o fată”
- „Fetele cuminți nu răspund niciodată”
- „Băieții sunt băieți”
- „Fii bărbat și rezolvă asta”

Încearcă să spui...

- „Este în regulă să te simți supărat și să-ți exprimi emoțiile”
- „E puternică și capabilă”
- „Este important să-ți spui părerea când știi că ai dreptate”
- „Fiecare este responsabil pentru acțiunile sale”
- „Haide să găsim o modalitate de a gestiona această situație”

Asigurându-i pe copii că este în regulă să se simtă supărați și să-și exprime liber emoțiile, părinții pot contracara fraze dăunătoare precum „Nu plânge ca o fată”. În mod similar, laudând forța unui copil fără a face referire la genul său („E puternică” în loc de „E puternică pentru o fată”) recunoaște abilitățile acestuia fără a consolida stereotipurile.

Pentru a cultiva asertivitatea, părinții ar trebui să sublinieze că a-ți spune părerea atunci când știm că avem dreptate este ceva ce toată lumea ar trebui să facă, contracarând activ fraze precum „Fetele cuminți nu răspund niciodată”. Această abordare încurajează, de asemenea, copiii să-și susțină colegii atunci când sunt agresați.

Pe lângă învățarea asertivității, părinții ar trebui să predea responsabilitatea, evitând fraze precum „Băieții sunt băieți”. În schimb, ar trebui să ofere pedepse și recompense în funcție de acțiunile copiilor, nu pe baza așteptărilor de gen. Această abordare consecventă îi ajută pe copii să înțeleagă că comportamentul lor, nu genul lor, determină modul în care sunt tratați.

Conexiunea dintre hărțuirea bazată pe gen și hărțuirea sexuală

Hărțuirea sexuală este definită de Departamentul de Educație al S.U.A. ca "un comportament sexual nedorit care poate include avansuri sexuale nedorite, cereri de favoruri sexuale sau alte comportamente verbale, nonverbale sau fizice de natură sexuală." În școli, hărțuirea sexuală provine adesea din aceleași dinamici care stau la baza bullying-ului, dar este intensificată de dezechilibrele de gen și de putere, consolidate de stereotipurile societale.

Hărțuirea sexuală este alimentată de stereotipurile culturale despre gen și sexualitate. Băieții și fetele sunt adesea socializați în roluri care consolidează ierarhii - dominant versus submisiv - care stau la baza comportamentelor de bullying. Băieții care se conformează trăsăturilor asociate cu dominanța își afirmă adesea statutul prin comportamente precum tachinarea, agresiunea și hărțuirea, în special față de fete sau băieți considerați "slabi" sau care nu se încadrează în rolurile masculine stereotipe.

Adolescenții admiră adesea trăsăturile asociate cu dominanța, în special la băieți. Cercetările arată că comportamentele agresive, inclusiv tachinarea sexualizată sau hărțuirea, pot chiar spori statutul social, creând un mediu toxic în care acțiunile dăunătoare sunt normalizate și recompensate. Studiile au găsit o progresie clară: bullying-ul în adolescența timpurie prezice adesea comiterea hărțuirii sexuale în anii ulteriori.

Norme de gen

Așteptări rigide despre cum ar trebui să se comporte băieții și fetele

Hărțuire bazată pe gen

Hărțuire bazată pe expresia de gen sau pe încălcările percepute ale normelor de gen

Hărțuire sexuală

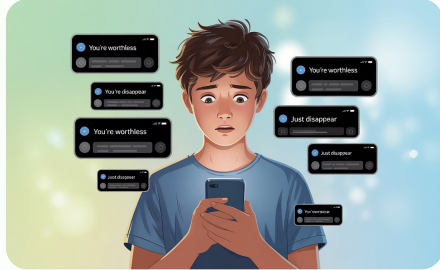
Atenție sexuală nedorită, comentarii sau contact fizic

Această escaladare este legată de o creștere a comportamentului sexualizat în timpul gimnaziului, unde dominanța începe să ia o formă mai genderizată și sexualizată. Bullying-ul bazat pe impunerea normelor de gen - de exemplu, numirea cuiva "gay" sau batjocorirea expresiei de gen - se transformă în comportamente menite să controleze sau să obiectivizeze pe alții.

Există, de asemenea, o subtext homofob subiacent în hărțuirea sexuală în rândul elevilor. La băieți, a fi numit "gay" și, la fete, a fi numită "masculină" s-a constatat că au un impact psihologic deosebit de sever, ducând la creșterea anxietății și depresiei, la o mai mare înstrăinare de școală și la o percepție mai negativă a mediului școlar.

Forme de hărțuire sexuală în școli

Hărțuirea sexuală în mediul școlar ia diverse forme, toate putând avea un impact psihologic serios asupra elevilor. Înțelegerea acestor manifestări diferite este crucială pentru ca părinții să recunoască semnele de avertizare și să abordeze eficient problemele.

Hărțuirea cibernetică

Partajarea neconsimțită de imagini explicate, umilirea corporală și mesaje sexuale nesolicitate prin intermediul platformelor de socializare.

Hărțuirea socială

Răspândirea de zvonuri despre activitatea sexuală a unui elev, „demascarea” cuiva fără consimțământ sau excluderea colegilor pe baza unor așteptări rigide de gen.

Hărțuirea fizică

Atingerile nedorite, gesturile sugestive sau invadarea spațiului personal, adesea scuzate ca „doar o glumă” (just joking).

Comportamentele de dominanță bazate pe gen se manifestă și atunci când băieții sunt ridiculizați pentru că par "slabi" sau neinteresați de sport, iar fetele sunt hărțuite pentru că sunt "șefeșe" sau excelează în domenii dominate de bărbați. Aceste comportamente întăresc normele rigide despre masculinitate și feminitate și contribuie la o cultură școlară toxică.

Chiar și comportamentele ocazionale, cum ar fi "discuțiile din vestiar" sau umilirea publică prin declarații sexualizate, reflectă probleme sociale mai profunde în care agresivitatea și dominanța sunt recompensate, în special pentru băieți, în timp ce supunerea este așteptată de la fete. Aceste comportamente, adesea considerate tachinări inofensive, pot avea efecte negative durabile asupra bunăstării psihologice și performanței academice a elevilor.

Apariția tehnologiei a adăugat noi dimensiuni hărțuirii sexuale, cyberbullying-ul devenind din ce în ce mai răspândit. Elevii se confruntă acum cu hărțuirea nu numai în spațiile fizice, ci și în mediile digitale, unde publicul poate fi mult mai numeros, iar conținutul poate persista la nesfârșit, amplificând prejudiciul cauzat.

Strategii pentru părinți de a preveni hărțuirea sexuală

Părinții pot folosi mai multe strategii pentru a-și proteja copiii de hărțuirea sexuală și pentru a-i împiedica să devină agresori. Aceste abordări se concentrează pe construirea unor relații sănătoase, înțelegerea consimțământului și crearea unor canale de comunicare deschise.

Discutați despre consimțământ și respect

Explicați că tachinarea cuiva prin invadarea spațiului personal sau prin comentarii nedorite despre corpul lor nu este permisă. Folosiți cărți sau videoclipuri adecvate vârstei pentru a explica cum funcționează consimțământul și limitele.

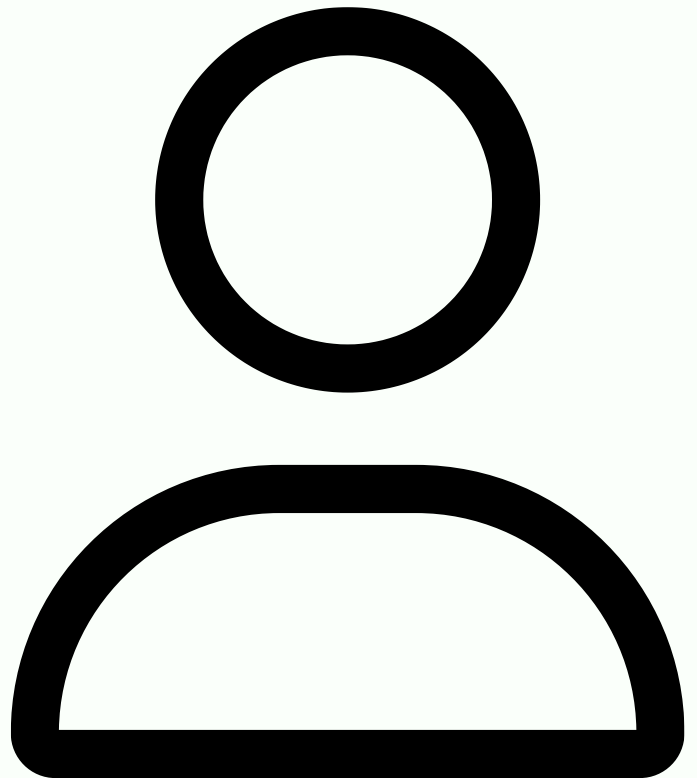
Modelați relații sănătoase

Demonstrați respect în propriile relații, evitând să vă întrerupeți reciproc, ascultând activ și rezolvând conflictele calm și cu respect.

Contestați limitările de gen

Când observați că copilul dumneavoastră își bate joc de cineva pentru interese care nu se aliniază stereotipurilor de gen, discutați despre cum interesele nu sunt limitate de gen și încurajați o conversație despre hobby în schimb.

Încurajați responsabilitatea

Când cineva face un comentariu sexist, subliniați cu calm de ce a fost jignitor și cereți-i să își ceară scuze și să reflecte de ce anumite cuvinte sau acțiuni pot răni pe alții.

Crearea unui plan de acțiune pentru a răspunde hărțuirii

Atunci când se confruntă cu bullying bazat pe gen sau hărțuire sexuală, a avea un plan de acțiune clar poate ajuta atât părinții, cât și copiii să răspundă eficient. Această abordare proactivă nu numai că abordează incidentele imediate, dar ajută și la prevenirea apariției lor în viitor.

Răspuns imediat

Ascultați-vă copilul fără judecată. Validați-i sentimentele și asigurați-l că nu a făcut nimic greșit. Documentați detaliile incidentului, inclusiv datele, orele, locațiile și martorii.

Acțiuni de urmărire

Mentineți o comunicare regulată cu oficialii școlii. Luați în considerare implicarea consilierilor școlari pentru a oferi sprijin. Dacă răspunsul școlii este inadecvat, escaladați la administrația districtuală sau la consiliul școlar.

1

2

3

4

Notificarea școlii

Contactați personalul școlii corespunzător (profesor, consilier, director) în scris. Faceți referire la politicile școlii privind bullying-ul și hărțuirea. Solicitați o întâlnire pentru a discuta situația și a elabora un plan de intervenție.

Sprijin continuu

Luați în considerare consilierea profesională dacă copilul dumneavoastră prezintă semne de traumă. Alăturați-vă sau formați grupuri de sprijin pentru părinți. Continuați conversațiile deschise cu copilul dumneavoastră despre experiențele și sentimentele sale.

Predarea abilităților de comunicare asertivă copiilor îi poate ajuta, de asemenea, să răspundă hărțuirii. Jucați scenarii în care ei practică stabilirea limitelor cu fraze precum "Oprește-te, nu-mi place asta" sau "Acest comentariu este nepotrivit". Subliniați că au dreptul de a se retrage din situații incomode și de a cere ajutor de la adulți de încredere.

Pentru cazuri severe, părinții ar trebui să fie conștienți de protecțiile legale. Titlul IX interzice discriminarea pe bază de sex în școlile care primesc finanțare federală, ceea ce include protecția împotriva hărțuirii sexuale. Dacă intervențiile la nivel școlar sunt ineficiente, părinții ar putea fi nevoiți să depună o plângere formală la coordonatorul Titlului IX al districtului școlar sau la Oficiul pentru Drepturi Civile al Departamentului Educației al S.U.A.

Amintiți-vă că abordarea hărțuirii nu înseamnă doar răspunsul la incidentele individuale, ci și schimbarea culturii care permite un astfel de comportament. Prin susținerea programelor

Monitorizarea activității online și siguranța digitală

Lumea digitală prezintă provocări unice în ceea ce privește hărțuirea bazată pe gen și hărțuirea sexuală. Cyberbullying-ul poate lua multe forme, inclusiv partajarea neconsimțită de imagini explicite, denigrarea corporală și mesaje sexuale nesolicitate prin intermediul platformelor de social media. Părinții au nevoie de strategii specifice pentru a-și ajuta copiii să navigheze aceste riscuri online.

Strategii de siguranță digitală pentru părinți

- Stabiliți reguli clare pentru utilizarea internetului, inclusiv ce platforme sunt adecvate și limite de timp
- Utilizați controale parentale și setări de confidențialitate pe dispozitive, aplicații și conturi de social media
- Verificați regulat interacțiunile online fără a fi invaziv
- Învățați copiii despre amprenta digitală și permanența conținutului online
- Discutați riscurile partajării informațiilor personale sau a imaginilor online
- Explicați că hărțuirea online ar trebui raportată imediat
- Modelați obiceiuri digitale sănătoase prin propriul comportament

Comunicarea deschisă este cheia—copiii ar trebui să se simtă confortabil să vină la părinți dacă întâlnesc conținut sau interacțiuni tulburătoare online. Creați o atmosferă în care să nu se teamă de pedeapsă sau de a li se lua dispozitivele dacă raportează probleme.

Când discutați despre siguranța online, concentrați-vă pe împuternicire mai degrabă decât pe frică. Ajutați copiii să înțeleagă că au autonomie în viețile lor digitale și învățați-i cum să recunoască și să răspundă la comportamentele nepotrivite.

Părinții ar trebui să fie, de asemenea, conștienți de semnele de avertizare că copilul lor ar putea fi victima hărțuirii online, cum ar fi schimbările bruște în utilizarea dispozitivelor, suferința emoțională după utilizarea tehnologiei sau reticența de a discuta despre activitățile online. Dacă observați aceste semne, abordați conversația cu empatie, nu cu acuzații.

Pentru adolescenți, discuțiile despre sexting și abuzul bazat pe imagini sunt deosebit de importante. Explicați consecințele legale și sociale potențiale ale partajării imaginilor explicite, chiar și în cadrul relațiilor. Subliniați că presiunea exercitată asupra cuiva pentru astfel de imagini este o formă de hărțuire și că consimțământul este esențial în toate interacțiunile, atât online, cât și offline.

Combinând măsuri de siguranță tehnice cu discuții continue despre cetățenia digitală și respect, părinții își pot ajuta copiii să-și dezvolte abilitățile necesare pentru a recunoaște, evita și răspunde la hărțuirea online, beneficiind în același timp de aspectele pozitive ale conectivității digitale.

Concluzie: construirea unei fundații pentru egalitatea de gen

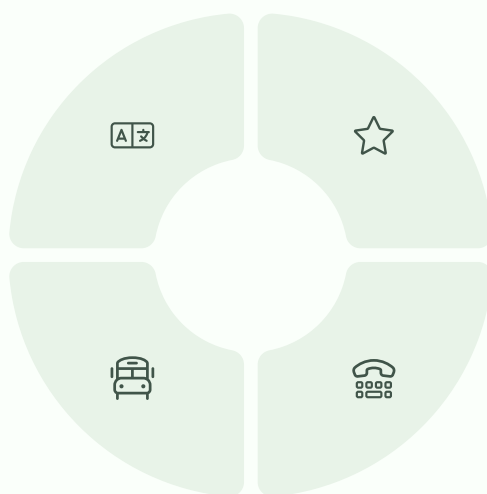
Abordarea intimidării bazate pe gen necesită o abordare multifacetată care începe acasă. Prin înțelegerea modului în care stereotipurile de gen contribuie la intimidare, părinții pot lua măsuri proactive pentru a promova egalitatea și respectul în viața copiilor lor. Strategiile prezentate în acest ghid oferă o bază pentru crearea unor medii în care toți copiii pot prospera fără constrângerile așteptărilor rigide de gen.

Limbaaj conștient

Utilizarea unui limbaj incluziv, non-genizat, care evită consolidarea stereotipurilor și încurajează toți copiii să se exprime autentic.

Educație continuă

Învățarea continuă despre egalitatea de gen și împărtășirea de informații adecvate vârstei cu copiii pentru a le dezvolta înțelegerea.

Oportunități egale

Oferirea copiilor acces la diverse activități, interese și modele de urmat, indiferent de asocierile tradiționale de gen.

Comunicare deschisă

Crearea de spații sigure pentru ca copiii să-și discute experiențele și sentimentele fără judecată sau așteptări bazate pe gen.

Amintiți-vă că demontarea stereotipurilor de gen este un proces continuu care necesită consecvență și auto-reflecție. Părinții ar putea fi nevoiți să-și examineze propriile prejudecăți și presupuneri despre gen pentru a modela eficient egalitatea pentru copiii lor. Prin contestarea normelor dăunătoare în interacțiunile zilnice, părinții pot contribui la crearea unei societăți mai incluzive, în care intimidarea bazată pe gen devine mai puțin frecventă.

Legătura dintre intimidarea bazată pe gen și hărțuirea sexuală subliniază importanța intervenției timpurii. Prin învățarea copiilor despre consimțământ, respect și relații sănătoase de la o vârstă fragedă, părinții pot ajuta la prevenirea escaladării comportamentelor dăunătoare și la protejarea copiilor lor de a deveni victime sau agresori.

În cele din urmă, scopul este de a crește copii care recunosc valoarea fiecărei persoane, indiferent de expresia sau identitatea de gen. Prin promovarea empatiei, respectului și egalității acasă, părinții contribuie la o schimbare culturală mai amplă, departe de normele rigide de gen și către o societate mai incluzivă, în care toți copiii își pot dezvolta pe deplin potențialul, liberi de constrângerile așteptărilor bazate pe gen și de intimidare.